

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

เมื่ออนุภาคมีประจุวิ่งผ่านตัวกลางที่เป็นจนวน เช่น แก้ว ไม้ ก้า พลาสติก จะเกิดรอย (tracks) ขึ้นตามทางที่อนุภาควิ่งผ่าน โดยที่เกิดขึ้นมีขนาดเล็กมาก ท้องส่วนของตัวกล่องจะหักหรือแตกหัก จึงจะมองเห็นได้ แต่เมื่อใช้สารละลายเคมีที่เหมาะสมสมกัด (etching) เพื่อยายรอยที่เกิดขึ้นนั้น ทำให้สามารถส่องดูรอยไก้คั่วกล่องจะหักหรือแตกหัก วิธีการคั่วกล่าวเรียกว่า วิธีแทรค-เอช (track-etch method)

ในปัจจุบันวิธีแทรค-เอชถูกนำไปประยุกต์ใช้วัดรังสีชนิดที่มีประจุ เช่น อนุภาคอัลฟ่า พิษณันแฟร์กเมนต์ (fission fragment) และอนุภาคชนิดอื่น ๆ เช่น นิวตรอน เป็นต้น วัสดุตัวกลางที่ใช้บันทึกรอยมีข้อเรียกด้วย ๆ กัน เช่น แทรค-เอชดีเทกเตอร์ (Track-etch Detector) ไออีเลคทริค-ดีเทกเตอร์ (Dielectric-Detector) โซลิดสเตท-แทรคดีเทกเตอร์ (Solid-state Track Detector,SSTD) และ โซลิดสเตทนิวเคลียร์-แทรคดีเทกเตอร์ (Solid-state Nuclear Track Detector,SSNTD) เป็นต้น

ในการสำรวจหาแหล่งแร่ยูเรเนียม วิธีการแทรค-เอชถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางในการตรวจวัดอนุภาคอัลฟารากจากกัชเรคตอน ($Rn-222$) ซึ่งเกิดจากการสลายตัวของยูเรเนียม-238 (ยูเรเนียมธรรมชาติ มียูเรเนียม-238 อยู่ 99.29 ฟอร์เซนต์ของก้อน) นอกจากนี้ยังได้ใช้วิธีแทรค-เอชในการหาปริมาณยูเรเนียมในแร่ โดยวิธีบันทึกรอยของอนุภาคที่เกิดจากการกัชเรคตอน

เนื่องจากยูเรเนียมและธาตุเรียนมักจะอยู่ปั่นกันในแร่หลายชนิด เช่น โมนาไซท์ (monazite) ซามาร์สไกท์ (samariskite)

ยูเชอไนท์ (euxenite) คอฟฟินิต (coffinite) เป็นต้น ซึ่งมีการ
ตรวจวัดการเรคอน-222 คิววิชีแทรค-ເອຫ້ສ จะถูกกระบวนการจากกาซเรคอน-220
(กาซโซโรน, Rn-220) ที่เกิดจากการสลายกั๊วของธาตุเรียม-232
(ธาตุเรียมธรรมชาติ มีชื่อเรียกอยู่ 100 เบเยอร์เทนท์กั๊ว) เรคอน-222
สลายคัวให้อบุภาคอัลฟ้าหลังงาน 5.49 MeV มีค่ารึ่งชีวิต 3.83 วัน
เรคอน-220 สลายคัวให้อบุภาคอัลฟ้าหลังงาน 6.28 MeV มีค่ารึ่งชีวิต
55 วินาที การที่กาซสองชนิดนี้ให้อบุภาคอัลฟ้าหลังงานทั้งกัน ถังน้ำขากและความ
ลึกของรอยอบุภาคอัลฟ้าที่เกิดขึ้นบนแผ่นนั้นที่กรวยจึงแยกกัน ในปี ก.ศ. 1978
Khan และคณะ ได้ศึกษาความแตกต่างของเส้นผ่านศูนย์กลางและความ
ลึกของรอยอบุภาคอัลฟ้าที่เกิดจากการเรคอน-222 และกาซเรคอน-220 บนพื้น
ชนิด CA 80-15 และ LR-115 ในปี ก.ศ. 1980
พ.ส. ถาวร อุทธิพงษ์ ได้ทดลองวัดความลึกและเส้นผ่านศูนย์กลางของรอยอบุภาค-
อัลฟ้าที่เกิดจากการเรคอน-222 และ กาซเรคอน-220 และกาซสมรรถห่วง
เรคอน-222 กับเรคอน-220 โดยใช้แผ่นพิล์มเซลลูโลสอะเซติก (cellulose
acetate) บันทึกรอย อายุ่งไว้ก็สามารถวัดขนาดของรอยที่เกิดขึ้นดังกล่าว
นั้นก็มีความแตกต่างน้อยมาก และไม่สังเคราะห์ในทางปฏิบัติ ถังน้ำวิชีไซต์แบบถูกเจาะ-
รังสีอัลฟ่า (alpha absorber) จึงเป็นวิธีหนึ่งที่น่าศึกษาวิจัย เพื่อแยกรอย
ของอบุภาคอัลฟ้าที่เกิดจากการหั้งสองชนิด เพื่อประโยชน์ในการสำรวจแร่ในยุ่น
ของเรียม คิววิชีแทรค-ເອຫ້ສ และเป็นวิธีที่สังเคราะห์ในทางปฏิบัติว่าการวัดขนาด
ของรอยมาก

1.2 วัสดุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย

จากการเป็นมา กังกล่าวแล้ว วิทยานิพนธ์นี้ จึงมีจุดประสงค์ที่สำคัญคือ

1.2.1. เพื่อศึกษาการแยกรอยอบุภาคอัลฟ้าจากกาซสม (เรคอน-
220 และเรคอน-222) ที่ปรากฏบนแผ่นพิล์มเซลลูโลสในเกรท แมบ AE-85 เมื่อกัน
และไม่ได้กันคิววิชีไซต์แบบถูกเจาะ 6.8 มิลลิเมตร/ตารางเซนติเมตร

1.2.2 เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปริมาณญูเรเนียมและธาตุเรียมในแร่ กัวอย่าง โดยการเปรียบเทียบความหนาแน่นร้อยละของอนุภาคอัลฟ่าที่ประกอบนน แผ่นพิมพ์เซลลูโลสในเกรทแบบ CN-85 ซึ่งเกิดจากการสลายคัวของ กาชเรกอน-222 และ กาชเรกอน-220 ตามลำดับ .

1.3 ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

1.3.1 ศึกษาระยะเวลาที่เหมาะสมในการกัดขยายรอยอนุภาคอัลฟ่า บนพิมพ์เซลลูโลสในเกรท แบบ CN-85 เมื่อกัดขยายรอยคัวสารละลายโซเดียม-ไอกրอกไซด์เข้มข้น 10 เปอร์เซนต์ อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส

1.3.2 ทดลองหาความหนาแน่นร้อยละอนุภาคอัลฟ่าในพิมพ์เซลลูโลส- ในเกรทแบบ CN-85 เมื่อใช้ระยะเวลาในการอบรังสีก่อ ฯ กัน

1.3.3 ศึกษาอัตราส่วนการกัดน้ำอนุภาคอัลฟ้าจากกาชเรกอน-220 และ เรกอน-222 เมื่อใช้แอลูมิเนียมหนา 6.8 มิลลิเมตร/ตารางเซนติเมตร เป็นต้น ถูกกลืนรังสีอัลฟ่า

1.3.4 ทดลองหาความหนาแน่นร้อยละอนุภาคอัลฟ้าจากกาชเรกอน-220 และ เรกอน-222 เมื่อใช้สารมาตรฐาน ThO₂ และ สารมาตรฐาน U₃O₈ นำหนัก ก่อ ฯ กัน โดยใช้ระยะเวลาในการอบรังสีก่อที่

1.3.5 ทดลองหาความหนาแน่นร้อยละอนุภาคอัลฟ้าจากกาชเรกอน-220 และ เรกอน-222 ผ้าแซติกกงที่ โดยใช้ระยะเวลาในการอบรังสีก่อ ฯ กัน

1.3.6 ศึกษาความหนาแน่นร้อยละอนุภาคอัลฟ้าจากกาชเรกอน-220 และ เรกอน-222) เพื่อเปรียบเทียบกับความหนาแน่นร้อยละอนุภาคคัวฟ้าจากกาช เรกอน-220 และ เรกอน-222 แล้วคำนวณหาปริมาณธาตุเรียมและญูเรเนียมในแร่ กัวอย่างที่มีห้องร้อเรียมและญูเรเนียมปนกัน

1.4 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

จากผลการวิจัย จะสามารถหาปริมาณยุ่งเร涅ยมและขอเรียนในแร่ทั้งป่า ค่าง ๆ ที่มีหงษ์ยุ่งเร涅ยมและขอเรียนปนกันได้ นับเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถนำไปใช้ในการหาปริมาณยุ่งเร涅ยมและขอเรียนในแร่ที่มีหงษ์ยุ่งเร涅ยมและขอเรียนปนกันได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปสงค์รวมมหาวิทยาลัย